

MS. WILKINSON CALLED ME NEPHEW

BLADEFREGA

DOMINA WILKINSON ME NEPOTEM APPELLAVIT

THE FAMILY · 12

Dominica calida est, dies 23 Augusti 2026, multis aliis simillima.

Prandium celere non est concessio sed ritus. Brevis quies post meridiem exceptio est, concessa tantum ut gradus dopaminae matutinae, solito altiores, post rem inopinatam ad normam redeant: hodie Bing unam ex paginis meis primo loco in interrete posuit pro quaestione ad matrem meam, Gillette, pertinente.

E secundo loco avus meus spectat et subridet.

Iratus non videtur.

Hodie etiam cognovi King Camp Gillette die 9 Iulii 1932 e vita discessisse.

Simul ac diem legi, paene e sella exsilui.

Meum ipsius inceptum, gillettenarrative.com, die 9 Iunii 2026 natum est.

Nonaginta quattuor annis post mortem eius.

Et, secundum pacta quae mecum ipse feci, tres et triginta annis ante meum ipsius discessum, anno 2058 constitutum.

Cum dies congruere incipiunt, cum inter se inopinata subtilitate coaptari incipiunt, adducimur ut credamus alium fortasse algorithmum operari — cuius species parum similis est iis quibus assuevimus.

Ut semper in talibus momentis, iazzium sermonis Anglici me comitatur.

Haec sola est musica quam mens mea nunc sponte recipit, postquam citharae et mandolinae familiae meae communibus naturae legibus obticuerunt.

Deinde cursum electronicum aperio.

Ictus acer recta ad cor pervenit.

Samantha Londinio scribit.

Neptis est dominae Wilkinson.

Matertera mea Maggie.

Domina gladiatorum decussatorum.

Mulier quae non ita pridem, coram tota familia sua, me nepotem appellavit.

Nuntius eius simplex est.

Domina Maggie Wilkinson e vita excessit.

Ipsa rogante, quae me satis noverat ut animum meum praesentiret, nuntius demum post sepulturam traditus est.

Angli sumus.

Lacrima locum suum invenit.

Mors numquam res pulchra est.

Est tantum res quam numquam prorsus exspectas.

Inter omnes mulieres quas in vita conveni, haec matertera adoptiva breve tantum caput occupavit.

Partes tamen eius necessariae fuerunt.

Me adiuvit ut intellegerem nobilitatem non in solis titulis,
insignibus gentilicis aut privilegiis hereditariis inveniri.

In moribus exstat.

In agendi ratione exstat.

In ea virtute exstat quam Anglice loquentes saepe aplomb vocant.

Est verbum simplicius.

Elegantia.

Hanc epistulam ad eam scribo.

Pro familia eius.

Pro me ipso.

Pro omni lectore qui huc aliquando perveniet.

Et incipio a sententia una memoriter tenta:

Sumus quod sumus propter homines quos convenimus, et nemo id
nobis auferre potest.

Litterae medicae saepe auctoritate abutuntur quam aegroti
certitudinis egentes libenter concedunt.

Saepe nobis dicunt quod commodum est.

Rarius quod magni momenti est.

Dicunt infantes inter ortum et quintum aetatis annum memorias
non habere.

Eos eas retinere non posse, quia structurae cognitivae necessariae
nondum creverunt.

Secundum illam doctrinam, unusquisque nostrum quinque annos
tenebrarum ferre deberet.

Tamen alapas matris meae memini.

Alapas magistrarum scholae infantium memini.

Numeros non memini.

Incipiebant pares et numquam impares desinebant.

Ictus quos adulti accipimus fere eodem modo se habent.

Nemo eos numerat.

Memoria eos ut statistica non condit.

Eos in animo tacite deponit.

Et post annos eos ut scripturam promit.

Vale, matertera Maggie.

Utinam bene excipiaris ubicumque iter tuum nunc pergit.

Gladii decussati manent usque ad diem quo sub iis transibis.

Ave atque vale.

Nepos tuus.

Ferdinando Frega

Gillette Man ✂